Intitulé : Begrafenisverordening

Citeertitel: Begrafenisverordening

Vindplaats : AB 1999 no. GT 6

Wijzigingen: AB 2014 no. 11 (inwtr. AB 2014 no. 12)

Van het begraven van lijken

Artikel 1

1. Elke overleden persoon of doodgeboren kind wordt in een gesloten kist begraven, hetzij in een geheel of gedeeltelijk aarden graf, hetzij in een grafkelder, op een begraafplaats als zodanig vanwege de minister van Algemene Zaken aangelegd of toegelaten.
2. Het is geoorloofd volgens nader bij landsverordening vast te stellen regelen lijken te verbranden.

Artikel 2

1. Lijken die in een zodanige staat verkeren, dat zij niet naar een begraafplaats kunnen worden overgebracht, worden ter plaatse waar zij gevonden zijn, of in de onmiddellijke nabijheid zonder kist, mits ter diepte van 1 meter, begraven en overdekt, zo mogelijk met ongebluste kalk ter hoogte van 2 decimeter, en in ieder geval met aangestampte aarde. Is op de plaats waar een lijk gevonden wordt, een lijkkist aanwezig, dan kan het lijk daarin begraven worden.
2. De begraving geschiedt ter plaatse door de ambtenaren van de Directie Volksgezondheid of van de politie aangewezen, zo mogelijk in domeingrond en anders in particuliere grond. In het laatste geval zijn de eigenaars of gebruikers van de grond verplicht de begraving te gedogen. De plaats van begraven op particuliere grond zal in overleg met de eigenaars of gebruikers van de grond worden gekozen.
3. De schade die aan de eigendom mocht worden veroorzaakt, wordt door de rechter in eerste aanleg begroot en door het Land vergoed naar de onderscheiding, gemaakt in de artikelen 11, 12 en 13. Als schade komt niet in aanmerking de aanwezigheid van het graf zelf.

Artikel 3

1. Zijn er omstandigheden die een gewelddadige dood doen vermoeden, dan geschiedt de begraving niet dan met toestemming van het Openbaar Ministerie, zo mogelijk na voorafgegane gerechtelijke schouwing.
2. In het daarvan op te maken proces-verbaal worden, zoveel mogelijk, vermeld de voornamen, de naam, de ouderdom, de geboorteplaats, het beroep en de woonplaats van de overledene of andere gegevens die tot herkenning kunnen dienen.

Artikel 4

1. Geen begraving geschiedt zonder schriftelijk verlof van de

ambtenaar van de Burgerlijke Stand, vrij van zegel en kosteloos af te geven, waarin de begraafplaats of de in artikel 2 bedoelde plaats waar het lijk ter aarde zal worden besteld, wordt vermeld.

2. Bij het vragen van verlof tot begraven moet worden overgelegd een der schriftelijke verklaringen als bedoeld in de Landsverordening overlijdensverklaringen.

Artikel 5

De bewoner van een woning waarin zich een lijk bevindt, is verplicht aan de met de gerechtelijke schouwing of de met het afhalen van het lijk voor de teraardebestelling of het vervoer naar het lijkenhuis belaste personen bij de uitvoering van hun taak de benodigde medewerking te verlenen.

Artikel 6

1. Een begraving geschiedt niet vroeger dan 12 en niet later dan 36 uren na het overlijden.

2. Ontheffing van deze bepaling kan worden verleend door de minister van Volksgezondheid, Sociale Zaken, Cultuur en Sport of een door deze aan te wijzen ambtenaar, de door genoemde minister aan te wijzen geneeskundige gehoord.

3. In dit geval wordt door de minister van Volksgezondheid, Sociale Zaken, Cultuur en Sport, onmiddellijk aan de betrokken ambtenaar van de Burgerlijke Stand van zijn beschikking kennis gegeven.

Artikel 7

1. Een lijk mag niet worden begraven dan tussen 6 uur in de voormiddag en 6 uur in de namiddag, tenzij de ambtenaar van de Burgerlijke Stand op grond van dringende of buitengewone omstandigheden in individuele gevallen verlof verleent om op een ander uur te begraven. Het verlof wordt steeds verleend, wanneer godsdienstige redenen zulks noodzakelijk maken, en, zo nodig, in de gevallen, bedoeld in de artikelen 2, 6 en 8.

2. Ingeval een algemene behoefte bestaat om na zonsondergang lijken te begraven, kan in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, de mogelijkheid daartoe worden geopend. Bij een zodanig besluit worden tevens nadere regelen vastgesteld, die in het belang van de openbare orde en volksgezondheid in acht moeten worden genomen bij het begraven na zonsondergang.

Artikel 8

Opgeviste lijken worden vanwege de Directie Volksgezondheid begraven, nadat de doodschouw of, in het geval van artikel 3, de gerechtelijke schouwing zal hebben plaats gehad.

Artikel 9

1. Tenzij op rechterlijk bevel mogen lijken niet opgegraven en vervoerd worden dan met toestemming van de minister van Volksgezond-

heid, Sociale Zaken, Cultuur en Sport of een door deze aan te wijzen ambtenaar, de door genoemde minister aangewezen geneeskundige gehoord.

2. Het vervoer van een opgegraven lijk kan aan nader te stellen voorwaarden verbonden worden, maar het geschiedt niet, tenzij de opgegraven lijkkist met zijn inhoud is geplaatst in een goed gesloten, volkomen dichte houten of metalen kist.

3. In geval van overlijden aan een besmettelijke ziekte wordt de toestemming, in het eerste lid bedoeld, niet verleend dan na een jaar na de begraving.

Artikel 10

1. Indien een lijkkist niet op een draagbaar wordt gedragen, moet worden gebruik gemaakt van een uitsluitend voor het vervoer van lijken bestemd voertuig.

2. Het verbod van het eerste lid is niet van kracht voor het vervoer van het lijk van een kind beneden de leeftijd van één jaar, dat gemakkelijk door één persoon kan worden gedragen.

3. Echter geldt de vrijstelling van het tweede lid niet, indien de ambtenaar van de Burgerlijke Stand het dragen van een kinderlijk verboden heeft ingevolge artikel 11 van de Landsverordening overlijdensverklaringen.

4. Bij het ter aarde bestellen van lijken worden de desbetreffende bepalingen van deze landsverordening stipt opgevolgd en verder de wenken in acht genomen, door de ambtenaren van de Directie Volksgezondheid of van de politie in het belang van gezondheid of van orde gegeven.

Artikel 11

1. De naaste bloedverwanten van de overledene zijn aansprakelijk voor de begrafenis, terwijl de erfgenamen aansprakelijk zijn voor de begrafeniskosten.

2. De lijken van onvermogenden echter worden, voor zoveel kerk- of armbestuur of andere instellingen daarvoor niet zorgen, op kosten van het Land begraven ter plaatse, daarvoor door het openbaar gezag aangewezen.

3. Van het onvermogen moet blijken op de wijze, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen.

Artikel 12

De begrafenis van lijken welker begraving zich niemand aantrekt, geschiedt door de Directie Volksgezondheid, en de kosten daarvan komen ten laste van het Land, voor zover zij niet op de nalatenschap of op de erfgenamen verhaalbaar zijn.

Artikel 13

1. Het begraven van lijken van personen, overleden in inrichtingen die hetzij geheel of gedeeltelijk onder beheer van het openbaar gezag staan, geschiedt door de zorg van het bestuur van die inrichtingen met inachtneming van de voorschriften, daaromtrent bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te geven.

2. De kosten van die begrafenissen kunnen, wanneer het sterfgeval plaats had in een inrichting tot ziekenverpleging, worden verhaald op degene die voor de verpleegkosten van de lijder aansprakelijk is.

3. Slechts wanneer ter goede rekening een daartoe voldoende som is gestort, kan de begrafenis anders geschieden dan op de wijze, voor onvermogenden gebruikelijk. In elk geval blijft de beslissing omtrent de wijze van begraving, wanneer die vanwege de inrichting geschiedt, aan het bestuur van de inrichting.

4. Tenzij wegens overlijden aan een besmettelijke ziekte of andere redenen hiertegen met het oog op de openbare gezondheid bezwaar bestaat, worden zodanige lijken aan verwanten ter begraving afgegeven, wanneer aanvraag daartoe binnen drie uren na het overlijden bij het bestuur van de inrichting is ingekomen en naar het oordeel van dat bestuur een behoorlijke begrafenis door de aanvrager voldoende gewaarborgd is.

5. Geschiedt de aanvraag later, dan kan de afgifte nog geschieden, wanneer daartegen bij het bestuur der inrichting geen bezwaar bestaat.

Van de begraafplaatsen

Artikel 14

Een of meer algemene begraafplaatsen zullen worden aangelegd, zodra zich de behoefte daaraan doet gevoelen.

Artikel 15

1. Bijzondere begraafplaatsen kunnen worden aangelegd met verlof van de minister van Algemene Zaken.

2. Verlof tot het aanleggen van een bijzondere begraafplaats ten behoeve van de leden van een kerkelijke gemeente wordt aan het bestuur van die gemeente niet geweigerd, dan wanneer de aangewezen plaats niet aan de wettelijke voorschriften voldoet.

Artikel 16

1. Elke begraafplaats wordt door een muur, omheining, rasterwerk of heg ter hoogte van ten minste 2 meter afgesloten.

2. Daarvan kan door de minister van Algemene Zaken ontheffing worden verleend, indien op andere wijze in de afsluiting behoorlijk is voorzien.

Artikel 17

1. Zonder vergunning van de minister van Algemene Zaken, de door de minister van Volksgezondheid, Sociale Zaken, Cultuur en Sport aangewezen geneeskundige gehoord, mogen geen begraafplaatsen worden aangelegd op een afstand van minder dan 50 meter van gebouwen tot bewoning dienende of bestemd, en zonder die vergunning mogen, binnen gelijke afstand van een begraafplaats, geen gebouwen ter bewoning worden opgericht of putten worden gegraven.

2. Van dit verbod zijn uitgezonderd doodgraverswoningen en pastorieën of kostershuizen, ten dienste der begraafplaats te stichten.

3. Het uitbreiden van een bestaande begraafplaats wordt door deze landsverordening met het aanleggen van een nieuwe begraafplaats gelijk gesteld.

4. Het verbod, in het eerste lid vermeld, omtrent het oprichten van gebouwen ter bewoning is niet toepasselijk op het oprichten van gebouwen ter bewoning binnen de op 1 september 1918 bestaande bebouwde lijnen.

Artikel 18

1. Bij de schriftelijke aanvrage om de vergunning, bedoeld in artikel 17, eerste lid, wordt een op schaal vervaardigde, nauwkeurige tekening overgelegd van het terrein, tevens aangevende de plaatsen waar woningen of putten als bedoeld in artikel 17, eerste lid, zich bevinden.

2. Ook wordt de diepte van aarde op het terrein aanwezig aangegeven.

Artikel 19

1. Een nieuwe begraafplaats wordt aangelegd naar een in kaart gebracht vast plan van verdeling in vakken en rijen, waarbij de nodige ruimte voor paden is uitgespaard, terwijl elke ruimte voor graf of grafkelder op de kaart is aangegeven.

2. Een exemplaar van deze kaart wordt, vóór de ingebruikneming van de begraafplaats, aan de minister van Algemene Zaken gezonden.

3. Het bijzetten van lijken moet naar het vastgestelde en in kaart gebrachte plan geschieden.

4. Op bestaande begraafplaatsen wordt een verdeling als in het eerste lid bedoeld, zoveel mogelijk gevolgd, maar in ieder geval bij het aanleggen van nieuwe vakken, voor begraven bestemd, en bij het ledigen van alle oude graven in bestaande vakken.

Artikel 20

1. Voor elke begraafplaats wordt, hetzij door de zorg van de eigenaars van een particuliere begraafplaats, hetzij door of vanwege de ambtenaren, bedoeld in artikel 36, nauwkeurig en regelmatig een register bijgehouden, bevattende, in afzonderlijke kolommen, een doorlopend nummer, dag en jaar der begraving, naam, voornamen, leeftijd en geslacht van de begraven personen, benevens een duidelijke aanwijzing van het graf of van de grafkelder, eventueel van de plaats in de grafkelder waar de bijzetting plaats vond.

2. Graven en grafkelders moeten van duidelijk zichtbare merkpaaltjes of van andere merktekenen voorzien zijn, aangevende het vastgestelde nummer van de graven.

Artikel 21

1. Een begraafplaats, daaronder begrepen omheining, gebouwen, graven, grafkelders, monumenten, kruisen, bomen of andere gewassen en verder alles wat tot het kerkhof behoort, moet zorgvuldig in goede staat worden onderhouden.

2. Zonodig kan de minister, belast met aangelegenheden van volks-

gezondheid, op kosten van de eigenaars van particuliere begraafplaatsen of op kosten van de eigenaars van graven en grafkelders, op alle begraafplaatsen de nodige herstellingen en verbeteringen doen aanbrengen, indien voornoemde eigenaars in gebreke bleven.

Artikel 22

1. Op elke nieuwe begraafplaats wordt, vóór het in gebruik stellen en op elke bestaande begraafplaats, uiterlijk binnen één jaar, een lokaal ingericht voor tijdelijke bewaring van lijken.

2. Bij verzuim wordt vanwege de minister van Algemene Zaken op kosten van de eigenaars van de begraafplaats, ten spoedigste een lijkenhuis als in het eerste lid bedoeld, ingericht.

Artikel 23

1. De onderlinge afstand van de graven, zowel aan het hoofd- en het voeteneinde als van de zijden, bedraagt minstens 0,3 meter.

2. De graven zullen ten minste 1 meter diep zijn.

3. De bovenste of de enige kist in een graf wordt met een laag aangestampte aarde van minstens 0,65 meter bedekt.

4. Het eerste tot en met het derde lid zijn niet van toepassing op gemetselde grafkelders.

Artikel 24

Op de begraafplaatsen mogen grafkelders worden gesticht, mits deze voldoen aan de navolgende voorwaarden:

a. de wanden en het dak worden van stevig steenmateriaal vervaardigd;
b. de bodem is bedekt tot een hoogte van minstens 30 centimeter met aangestampte aarde en wordt licht hellend gemaakt;
c. de wanden van een grafkelder moeten minstens 25 centimeter beneden de bodemoppervlakte van het kerkhof reiken;
d. is het in onderdeel c bepaalde niet mogelijk, dan worden de wanden aan de buiten-beneden zijde bedekt met een zoom van aangestampte aarde van minstens 30 centimeter hoogte en breedte.

Artikel 25

Aan nieuw te bouwen grafkelders kunnen luchtopeningen worden voorgeschreven, van welke het aantal, de plaats, vorm en inrichting bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden bepaald.

Artikel 26

1. In een grafkelder moet voor elke daarin opgenomen lijkkist van een volwassen overledene een ruimte van minstens 2 m3 beschikbaar zijn.

2. Eenzelfde ruimte als in het eerste lid bedoeld, kan voor meer dan één kinderlijk worden gebruikt, indien de gezamenlijke maat van de lijkkisten die van de lijkkist van een volwassen overledene niet overtreft.

Artikel 27

In een grafkelder mogen twee of meer lijkkisten in één horizontaal vlak worden geplaatst, mits gescheiden door lucht- en vochtdichte tussenmuren van steenmateriaal die de gehele grafruimte verdelen.

Artikel 28

1. In een grafkelder mogen twee of meer lijkkisten boven elkander worden gezet, indien de plaats, waar een lijkkist staat, geheel omgeven en aangevuld wordt door vast aangedreven aarde, die de kist minstens 30 centimeter bedekt.
2. De scheidende laag aarde, bedoeld in het eerste lid, kan vervangen worden door een lucht- en waterdichte afscheiding van steenmateriaal, aansluitende in grafkelders als in artikel 27 bedoeld, aan de staande scheidingsmuur.
3. Indien in een grafkelder niet meer dan één lijkkist wordt begraven, wordt de plaats waar de lijkkist staat, op de wijze, bedoeld in het eerste lid, aangevuld met vast aangedreven aarde ter dikte van ongeveer 20 centimeters.

Artikel 29

Op grafkelders waarin niet meer wordt begraven, zijn de artikelen 24 tot en met 28 niet van toepassing.

Artikel 30

Voor het bijzetten van lijken in bestaande grafkelders kan door de minister van Algemene Zaken vrijstelling worden verleend van het voorschrift van artikel 27, mits tussen twee naast elkaar geplaatste lijkkisten een laag vast aangedreven aarde van minstens 30 centimeter wordt aangebracht.

Artikel 31

1. Een graf mag niet geroerd worden dan na drie jaren na de begraving.
2. De overblijfselen van lijken en van kisten moeten in een afzonderlijk gedeelte der begraafplaats worden begraven en mogen niet in een geruimd graf of grafkelder worden achtergelaten.
3. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, is niet van toepassing op graven waaruit een lijkkist wordt weggenomen na verkregen toestemming als bedoeld in artikel 9, eerste lid.

Artikel 32

Onder het roeren van graven wordt in deze landsverordening verstaan:
a. bij graven of grafkelders met één lijkkist, het openen en verandering brengen in de toestand van de inhoud van die graven of grafkelders;
b. bij graven of grafkelders met meer lijkkisten, het verandering brengen in de beschuttende aardlaag als bedoeld in de artikelen

23, 28 en 30, en in lijkkisten met hun inhoud.

Artikel 33

1. Een algemene begraafplaats waarvan geen gebruik meer wordt gemaakt, wordt door de minister van Algemene Zaken gesloten verklaard.
2. Wordt het besluit genomen dat van een bijzondere begraafplaats geen gebruik meer zal worden gemaakt, dan geeft het bestuur van die begraafplaats daarvan onverwijld schriftelijk kennis aan de minister, belast met aangelegenheden van volksgezondheid.

Artikel 34

1. Een gesloten begraafplaats blijft gedurende ten minste tien jaren onaangeroerd liggen. Na die tijd is het verbod, bedoeld in artikel 17, opgeheven en mag de grond ter bezaaiing en beplanting worden vergraven, mits niet dieper dan 0,5 meter.
2. Uitgraving ter meerdere diepte is binnen dertig jaren na de sluiting niet dan met vergunning van de minister van Algemene Zaken geoorloofd.
3. Overblijfselen van lijken die bij de ontgraving voor de dag mochten komen, worden door hem die de ontgraving verrichtte of deed verrichten, op een begraafplaats begraven. Daartoe wordt de eigenaar van een zodanige begraafplaats kosteloos de gelegenheid verstrekt op een door de minister van Algemene Zaken aan te wijzen plaats.

Artikel 35

De begraafplaatsen staan onder toezicht van de minister van Algemene Zaken.

Artikel 36

De zorg en het beheer over de algemene begraafplaatsen is opgedragen aan de ambtenaren van de Burgerlijke Stand.

Artikel 37

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de geüniformeerde ambtenaren van het Korps Politie Aruba, alsmede de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.
2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
a. alle inlichtingen te vragen;
b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
c. goederen aan opneming en onderzoek te onderwerpen en deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
d. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen;

e. ter verrichting van de gerechtelijke schouwing of het afhalen van een lijk voor de teraardebestelling of het vervoer naar het lijkenhuis, woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner binnen te treden.

3. Zo nodig, wordt door ambtenaren, niet zijnde politieambtenaren, de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Op het binnentreden in woningen als bedoeld in het tweede lid, onderdeel e, is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van Aruba van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en 160, eerste lid, en met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de procureur-generaal.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de in het eerste lid bedoelde ambtenaren.

6. Een ieder is verplicht aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaren alle medewerking te verlenen, die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Van de begrafenisrechten

Artikel 38

1. Voor een vergunning tot het beaarden, bijzetten of opdelven van een lijk op een algemene begraafplaats zijn ten behoeve van de kas van het Land de bedragen verschuldigd als vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

2. De vergunning wordt vrij van zegel afgegeven door de ambtenaar van de Burgerlijke Stand.

3. Het recht moet vóór de begrafenis of het opdelven worden betaald.

4. Geen recht wordt geheven voor de begraving of opdelving van lijken van krijgslieden in werkelijke dienst.

Van het verkrijgen in eigendom van graf- en kelderplaatsen

Artikel 39

1. Op een algemene begraafplaats kunnen graf- en kelderplaatsen in eigendom worden verkregen tegen betaling ten behoeve van de kas van het Land van de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgestelde bedragen.

2. De eigendom van de graf- en kelderplaatsen, die ieder een volgnummer krijgen, wordt in afwijking van artikel 665 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba (AB 1989 no. GT 100), verkregen door een verklaring af te geven, vrij van zegel, door de ambtenaar van de Burgerlijke Stand.

3. De verklaring moet inhouden de voornamen, de naam, het beroep en de woonplaats van de koper, de oppervlakte en het volgnummer van de graf- of kelderplaats en de betaling van de koopsom.

4. Indien een vereniging of vennootschap koper is, dan worden de benaming en de plaats van vestiging daarvan in de verklaring vermeld,

in plaats van voornamen, naam, beroep en woonplaats.

Van het vervoer van lijken uit Aruba naar het buitenland en uit het buitenland naar Aruba

Artikel 40

Het vervoer van een lijk uit Aruba naar een plaats in het buitenland of van elders naar Aruba, is slechts toegestaan, indien voldaan wordt aan de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regelen.

Strafbepalingen

Artikel 41

1. Onverminderd de straffen, bij de gewone strafwetten gesteld, tegen andere feiten die gelijktijdig of in samenhang met de in deze verordening genoemde mochten worden gepleegd, worden overtredingen van deze verordening gestraft als volgt:

a. met geldboete van de eerste categorie;
   1°. degene die zonder de ontheffing, bedoeld bij artikel 6, tweede lid, een lijk begraaft of doet begraven meer dan 36 uren na het overlijden;
   2°. degene die een lijk begraaft of doet begraven zonder een verlof als bedoeld in het eerste lid van artikel 7, of in strijd met de voorschriften, krachtens het tweede lid van dat artikel vastgesteld;
   3°. degene die handelt in strijd met artikel 9;
   4°. degene die, in strijd met artikel 19, derde lid, bij het bijzetten van lijken het in dat lid bedoeld plan niet volgt;
   5°. degene die verzuimt aantekening te houden, zoals voorgeschreven bij artikel 20 van deze landsverordening;
   6°. degene die tussen zonsondergang en zonsopgang op een begraafplaats wordt aangetroffen, anders dan om daar een begrafenis bij te wonen of iets te verrichten, wat hem door het bevoegd gezag is opgedragen.

b. met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie:
   1°. degene die een lijk begraaft of doet begraven, anders dan op de wijze en op de plaats als vermeld in artikel 1, behoudens het bepaalde in artikel 2;
   2°. degene die een lijk vervoert of doet vervoeren in een niet uitsluitend tot vervoer van lijken bestemd voertuig;
   3°. degene die in strijd met artikel 4 een lijk begraaft of doet begraven zonder het daarin vermeld verlof;
   4°. degene die zonder de ontheffing, bedoeld bij artikel 6, tweede lid, een lijk begraaft of doet begraven binnen de 12 uren na het overlijden;
   5°. degene die in strijd met artikel 17 een gebouw opricht of een put graaft;
   6°. degene die een lijk begraaft in strijd met artikel 23, of in

een grafkelder plaatst in strijd met de artikelen 24, 26, 27 en 28, eerste en tweede lid, behoudens de vrijstelling, bedoeld in artikel 30;

7°. degene die een graf roert of doet roeren in strijd met artikel 31;

8°. degene die een lijk begraaft of doet begraven op een begraafplaats waaromtrent een verklaring of een kennisgeving is uitgegeven, als bedoeld in het eerste en tweede lid van artikel 33;

9°. degene die op een begraafplaats als in artikel 34 bedoeld, ontgravingen doet of doet uitvoeren in strijd met de voorschriften van dat artikel.

Bij het veroordelend vonnis kan het opruimen van de gebouwen en het dempen van de putten, in strijd met het verbod gemaakt, op kosten der overtreders, worden gelast.

c. met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie:

1°. degene die een lijk vervoert of begraaft in het geval van artikel 3, in strijd met dat artikel;

2°. degene die het lijk van iemand die een gewelddadige dood is gestorven, verbergt of poogt te verbergen;

3°. degene die een lijk uit een begraafplaats of een lijkenhuis wegneemt of poogt weg te nemen;

4°. degene die de afgifte, bedoeld in artikel 5, van een lijk weigert;

5°. degene die, geen geneeskundige zijnde of buiten toezicht van een geneeskundige, een lijkopening of ontleding van een lijk verricht;

6°. degene die een lijk vervoert of doet vervoeren in strijd met de krachtens artikel 40 gegeven voorschriften.

Artikel 42

De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 43
(vervallen)

Artikel 44
(vervallen)

Artikel 44bis
(vervallen)

Artikel 45

Deze landsverordening kan worden aangehaald als Begrafenisverordening.